

Prepéval potem bom jaz pésmi vesele
 V prelepo zahvalo le tebi na čast,
 V njih tožbe ne bodo nobene se pele,
 Ker boste rodili je rádost in slast!

J. Cimperman.

Samodjavnost.

Učitelj naj ima pri podučevanju in sploh pri odgoji pred očmi naj višjo stopnjo vsega razvitka — samodjavnost, to je, prelepa dušna moč, ktera človeka priganja, da povsod napreduje in samostalno izvršuje svoje namene. Samodjavnost je človeku že prirojena, in se pokaže že pri detetu; vendar, ako je odgojnik prav ne budi in ne oživlja, rada zastaja in se še celó na napačno stran nagne. Otrok se mora napeljevati in navaditi, da sam premišljuje, kaj je prav, kaj ne, kaj je v dosEGO tega ali unega namena potrebno, kaj je temu ali unemu namenu nasproti. Bolj ko se mlad človek privadi, da sklepa in dela brez vnanjega vpliva, bolj se v duhu povzdiguje in oprostuje. Človek ni za to na svetu, da bi samo terpel in težave prenašal, temuč naj več za to, da vselej pravo hoče, si izvoli in dela. Samodjavnost pa se začinja s tim, da je otrok občutljiv za to in uno. Učitelj naj prvič opazuje otroke, koliko in za kaj je kateri občutljiv, in naj potem lepe občutke živi in previdno goji; otroke, ki so bolj neobčutljivi in nekako merzli za to ali pa uno, naj pa primerno napeljuje, da so bolj občutljivi in sprejemljivi za vse, kar vidijo in se godi okoli njih. Pri tem pa naj učitelj tudi gleda na telesne zmožnosti svojih učencev, ker velikrat tudi telesne moči zadržujejo otroka, da je neobčutljiv. Vse obnašanje zdravega otroka je odgojniku prava šola mladega življenja. Kako živo in gibčino je pri otroku vse, kar vidi in misli, kar občuti, hoče in dela! Kako pridni in delalni so zdravi otroci od jutra do večera, in kako je v njih vse polno življenja! Vse te lepe lastnosti naj ima učitelj vedno pred očmi in naj jih neprenehoma živi, povikšuje in pametno vodi, da se vedno bolj vterjujejo in da je otrok vedno bolj sam svoj gospodar. Že stari so imenovali mojstra odgojnika tistega, ki je mladost znal napeljevati, da je bila samodjavna; sedanji čas potrebujemo pa še te lepe moči vedno več, ker vse hrepeni po svobodnem duhu, kateri pa se rodi edino le v pravi samodjavni omiki.